

— Sepárrast, kui omma surma wodiš weel,
heamelega omma ellowisi mele woime tulle-
tada, keigeselgem tunnistusse märk on se,
et ello olli Jummal meele parrast; agga
kui ei woi surma peäle mõttelda, muud kui
agga ahhaštes ning kartes, selge aši siis,
et ep olle meie Jummal, waid kurrati
tõdd teinud siin ilmaš. Oh Jēsand,
armas Jēsus, anna sepárrast armust Sinna
iše, et keik ilmalikko kadduwa ja tühja
lūsti mahhajáttame, ja Sinno seest omma
rdmo otsime, et kui surma kord saab tulle-
ma, Sinno sees dnšaste ka lahkume. Amen.

3.

Abbi hād da sees.

(Ušhe Saksakele armsa ramatokešse seest
wájahirjotud, miš kutsutakse uelš Pühha-
páwa ramatušš.)

Minno dnša iša maias olli se wiis, et

igga dhto keige omma perrega kofko tulli-
me, lauldes ning Jummalat palludes, Jē-
sandat tenima, ja nenda siis piddasime ja
pühhitsime iggakord páwa wimist otsa.
Suggise ja talwe aial lugges iša meile ka
ühhe peatükki Piiblist, ja panni wahhest
head õppetust weel senna jure. Agga suisel
aial ei luggend temma meile Piiblist,
muud kui agga Pühhapáirwil, ja ütles, et
ihho on sel aial td ja waewa pallawa lábbi
jo nenda keigest jouust ilma, et suur lugge-
minne siis ei aita. Ja sesinnane meie armsa
iša maias wiis on meile keikile hinge kášsukš
tulnud. Olleme jo warra Jummalat õppi-
nud tundma ja armaštama, ja ep olle
kiusatusesed, egga uffutamisesed pahha peäle,
meist heamelega woinud jaggo sada; sest
et Jummal meie silma ees ja süddames.
Andko armas Jummal, et keik laste wan-
nemad omma lastega, ja leiwawannemad
omma perrega sedda head wiisi saaksid pid-